

Szekfű után

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXI. évfolyam, 48. szám, 2017. december 1.

Ketten egy új könyvről - *Romsics Ignác: Magyarország története. Kossuth Kiadó, Budapest, 2017, 544 oldal, 6990 Ft*

Először azt hittem, rosszul látok, valami tévedés történt, mert nyomát sem találtam a dualizmus belpolitikai küzdelmeinek, 67-esek és 48-asok évtizedes, a parlamentet gyakran, az országot esetenként megbénító konfliktusainak. Meglepetésemből felocsúdva és tovább olvasva láttam, hogy nincs tévedés, hiszen a Horthy-kor belpolitikája is teljesen kimaradt, ez tehát tudatos döntés. Leegyszerűsítve: nem csak Bánffy Dezső és Széll Kálmán maradt ki, de Wekerle Sándor és Tisza Kálmán is - a későbbi korból nem csak Huszár Károly vagy Darányi Kálmán, hanem Gömbös Gyula is hiányzik. És Lamberg szívében nincs kés, sem Latour nyakán kötél, Teleki Pál nem lett öngyilkos, Nagy Imre és kormánya pedig nem lépett ki a Varsói Szerződésből. A kérdés: lehet-e így (is)? Jó, mondhatjuk, hogy „fecseg a felszín...”, sok név nyugodtan kihagyható (Torgyán, Medgyessy stb.), a válaszom mégis az, hogy semmiképpen; meggyőződésemm, hogy Tisza és Gömbös nélkül, az obstrukció vagy az 1905-ös kormányzati válság nélkül nem állhat meg magyar történeti szintézis. Főleg az a szintézis nem, amelyik (mint idéztük) az állami politika bemutatását tartja a kötet gerincének.